

syn til en eventuel Fastsættelse af Bygge-
laan eller Byggetilskud i den kommende
Vinter.

Dernæst vil jeg gerne anføre angaaende
de to Systemer, at jeg kan ikke se rettere end,
at hvis man vil se bort fra det, jeg nu har
nævnt, det rent personlige Indkøb, er Fri-
heden i Brugsformen lige god; jeg tror,
man skal have vanskeligt ved at bevise,
at det ikke er rigtigt. Saa har i hvert Fald
Princippet i Løven af 4. Oktober 1919 den
Fordel, som flere Gange er nævnt under
denne Diskussion, at den giver størst Sik-
kerhed for, at den dygtige Mand til alle
Tider og under alle Forhold kan faa Løn
for sin Dygtighed. Derfor vil jeg paa mit
Partis Vegne foreslaa, at Lovforslaget for-
andres saaledes, at de paagældende Bevil-
linger gives efter samme Regler som de 3
Mill. Kr., der i Henhold til Lov af 6. Maj
1921 Nr. 278 — Tillæg til Lov af 4. Oktober
1919 — gives til Opkøb af Jord og Bebyg-
gelse af disse Arealer, altsaa efter samme Be-
stemmelser, som findes i Lov af 4. Oktober
1919. Mit Parti anbefaler dette, fordi vi
tror, at man derved gavner Udstyknings-
sagen i Danmark bedst; vi har den Opat-
telse, at man faar de største Værdier frem
ved at anvende Midlerne paa denne Maade.
Derved skabes der en Stabilitet i det mindre
Landbrugs Drifts- og Brugsforhold, som
kan være til Gavn for Udviklingen af dette,
til Held for hele vort Samfund.

Jeg skal ikke gaa ind paa Enkeltheder,
det er ganske overflødigt, dem kan man bedre
drøfte i et Udvalg. Kun vil jeg anføre,
at jeg tror, at hvad det angaar at købe Jord
til Udstykning, vil det vistnok vise sig, at
Udstykningsforeningerne ganske udmærket
kan arbejde paa samme Maade som hidtil,
selv om Løven faar den Karakter og det
Indhold, jeg her nævner. Vi har netop
haardt Brug for Udstykningsforeningernes
Medvirkning i saa Henseende; vi har allerede
praktiseret den Fremgangsmaade, og vi har
faaet Henvendelser, som jeg nævnte i
Gaar, fra flere Udstykningsforeninger om,
at de kunde faa Lov til at levere Arealerne
efter nævnte Lovs Bestemmelser. Altsaa,
der behøves ingen nævneværdig yderligere
større Administration, naar vi fraregner
det større Kontorpersonale, vi skal have
inde i Centraladministrationen; ude paa
Landet kan Udstykningsforeningerne gøre
Arbejdet. Jeg tror, det vil være rigtigt
og heldigt, om der mellem Landbrugsmini-
steriet eller Finansministeriet var en In-
stitution, som kunde i hvert Fald virke ret-
ledende og vejledende angaaende Priserne,
der bliver betalt for Jord, ogsaa overfor

Udstykningsforeningerne. Det er nemlig
saadan, at disse Udstykningsforeninger er
presset haardt af lokale Hensyn. Der er i
alle Egne af Landet Trang til Jord og Hjem;
og staar der en Kreds af Mænd, der anmoder
en Udstykningsforening om paa deres Vegne
at købe en Ejendom, er Udstykningsfor-
eningen udsat for et Pres, der altid gør sin
Virkning. Naar vi faar de ønskede Oplys-
ninger frem, vil vi faa at se, om Udstyk-
ningsforeningernes Indkøb af Jord er videre
forskellige med Hensyn til Jordens Godhed
og Kvalitet. Jeg tror, det havde haft stor
Betydning, om der havde været en Insti-
tution, som kunde virke regulerende paa de
Jordpriser, der købtet til, fordi Staten altid
bør staa som den betalingsdygtige, stærke
Køber, der maa kunne købe billigere end
andre Mennesker; thi i vor Tid og i de Tider,
vi gaar i Møde, tror jeg sikkert, der ved for-
nuftigt Opkøb kan skaffes Jord til ret billig
Pris, og det mener den højtærede Minister
ogsaa. Men de billigste Priser er de Priser,
Jorden kan indkøbes til under give Kon-
junkturtilstande og under de Landbrugs-
vilkaar, vi arbejder under.

Ud fra disse Betragtninger er det, at
mit Parti anviser denne Vej. Naar vi saa
faar Sagen til 2den Behandling, tror
jeg, de Oplysninger, der da foreligger, vil
bekræfte vor Opiattelses Rigtighed. Skulde
det modsatte være Tilfældet, er vi fra vort
Partis Side villige til at bøje os for Betyd-
ningen af de Oplysninger, der indhentes.
Jeg vil understrege endnu en Gang, at det
er vigtige Forhold, dette Lovforslag drejer
sig om. Mange Tusinde Menneskers Ve og
Vel økonomisk set afhænger af, at vi griber
det rette ved Udstykningen til Jord til
Landbrug. Sagen har saa stor social Be-
tydning, at vi for vort Vedkommende vil
bidrage alt til, at det bedst mulige Resultat
kan komme ud deraf. Derfor tilsiger jeg
mit Partis Støtte til Udvalgsbehandling i
denne Sag for at naa det bedst mulige efter
de Meninger og Anskuelser, vi synes er
rigtige.

Formanden: Det ærede Medlem, der
nu sluttede sin Tale, benyttede Udtrykkene
„Vaas“ og „Vrøvl“. Da disse Udtryk ikke
forekommer mig ganske parlamentariske,
vilde jeg have foretrukket, at han havde
anvendt andre Udtryk. Det ærede Medlem
Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærk-
ning.

Ulrich: Det ærede Medlem, der nu
talte (Niels Frederiksen), oplæste under sit
Foredrag en Avisartikel; og efter at denne